

متن پرسش

با سلام: طلبه هستم. به مطالب عقلی و عرفانی علاقه دارم. و از مباحثی که از جنس مباحث شماسست لذت می‌برم. و در خود استعداد متخصص شدن در حوزه علوم عقلی را می‌بینم ولی آنچنان که باید و شاید مشغولیت علمی ندارم و خوب درس نمی‌خوانم. که این خوب درس نخواندن ناشی از این است که بصورت واضح نمی‌دانم وظیفه ام چیست. و در واقع در یک بی‌عالمی بسر می‌برم. از طرفی چون متاهل هستم، و دارای دو فرزند، فکر می‌کنم با وضعیت مالی که دارم (درآمد شهریه و ماهی ۶۰۰ تومان هم از مضاربه) و اوضاع اقتصادی کشور باید کار کنم. الان هم مشغول کار فرهنگی در خود حوزه هستم. میانگین بین ۳ تا ۴ ساعت وقت می‌گذارم و ماهانه حدود ۶۰۰ تا ۸۰۰ حقوق می‌گیرم. از طرف دیگر حسی در درونم می‌گویند که تو باید درس بخوانی و تو حیف هستی و شان تو این کار نیست. و این کار هم چون اجرایی است هم مشغولیت دارد و هم خستگی، حال نمی‌دونم وظیفه من چیه؟ آیا باید کار کنم به خاطر شرایطی که دارم و درسم را در سطح معمول و کمتر نگه دارم و به یه نمره آوردن قناعت کنم؟ یا نه باید به دنبال علاقه و استعداد خودم برم و لو از لحاظ مالی به سختی بیفتم. استاد واقعا دچار دوگانگی شدم و نمی‌توانم تشخیص بدم کار درست را. لطفا کمک کنید و این را هم می‌دانم که در صورت اضطرار باید کار کرد، اما نمی‌دانم که مضطر شده ام یا خیر. و تشخیص آن برایم سخت است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا به قاعده‌ی «توزیع الوقت، توسیع الوقت» فکر نمی‌کنید تا در حدّ کسب درآمد ساده، زندگی را بچرخانید و در عین مطالعات دروس رسمی حوزه، به معارف عمیق بپردازید؟ روی خودتان کم حساب نکنید، باید در جای خود حاج قاسمی باشید. موفق باشید